

***Podarcis liolepis* (Boulenger, 1905)**
Sargantana iberoprovençal (Sargantana)

A Catalunya es distribueix per tot arreu a excepció de les cotes altes dels Pirineus.

És una sargantana petita, que rarament ultrapassa els 7 cm, d'un color bru amb un disseny que tendeix a presentar un reticle una mica més fosc que el color de fons en els

Exemplar adult de l'illa de s'Arenella.

mascles i amb un parell de franges clares als costats en les femelles, el disseny de les cries sol ser estriat. Les mandíbules són de colors blanquinosos pigallats de marró fosc o negre. Els mascles en zel tenen la gola i la part anterior del pit de color ataronjat o groguenc.

Es deixen veure sobretot a la primavera i a la tardor (i també els dies assolellats de l'hivern, fins al punt que al cap de Creus és el rèptil amb la hivernació més curta). Són observables als murs i escletxes, sempre amb un cert grau d'humitat relativa del terra i amb forats on amagar-se.

Es tracta d'un saure de característiques mediterrànies associat a medis pedregosos i de costums relativament fissurícoles, amb proximitat de vegetació no massa esclerofilla. El caràcter muntanyós del territori amb abundants afloraments pedregosos i la presència de construccions humanes li proporcionen unes condicions molt favorables. Tot i això, la seva distribució està circumscrita bàsicament al litoral (incloent-hi algunes illes) i

Exemplar juvenil de l'illa de s'Arenella.

al perímetre del cap de creus, sense penetrar gaire o gens a l'interior (malgrat l'existència ja esmentada de milers de km de paret de pedra seca). Sembla, però, que fa unes dècades era més abundant arreu.

És dels pocs rèptils que es veu afavorit per la humanització del medi, ocupant fins i tot zones verdes dins de pobles i ciutats. En aquest sentit, la manca de citacions en algunes quadrícules de la costa nord podria estar relacionada amb l'escassetat de construccions humanes. Aquest no és el cas de la zona de Portlligat i nord de Cadaqués, on és més que probable que hi estigui present, tot i que amb baixes densitats (en aquest sentit, veïns de la zona ens han explicat que abans se'n veien). A Llançà s'hi han trobat les poblacions més denses.

L'anàlisi distribucional de la proporció entre els dos blocs del cap de Creus és d'1,8 a favor de l'oest. Està present en 25 quadrícules (50% de l'àrea estudiada). Pel que fa a la seva abundància, es valora en tots els seus índexs com una espècie freqüent.

Femella amb el típic disseny ratllat.

